

(Ѳ) словесага на-воздыханїата мои?

2 Боже мой, выкамъ дѣна, и не отвѣтствѣ-
вашъ, и ноца, и не мълчимъ.

3 Ты шбаче Свѣтый живѣешъ между похва-
лыте Нсраилевы.

4 На Теке се надѣха кашите наши: уповаха,
и (Ты) ги шсвокоди.

5 Камъ Теке извыкаха, и избавихасе: на Те-
ке уповаха, и не се посрамиха.

6 Азъ Сбаче (самъ) червь, а не человекъ: у-
коръ на-человѣците, и уничиженїе на-людѣте.

7 Присмѣватъ ми се сички като ме гледѣтъ:
Отваратъ си устныте, поклѣтѣватъ си главата,
(и казѣватъ:)

8 Упова онъ на Господа: нека го спасе, по-
неже го иска.

9 Но Ты (си) Който си ме истрѣгналъ изъ утро-
ката: Ты си упованїе мое Ѳ сосцыте на-майка ми.

10 На теке самъ приверженъ изъ ложеснѣ: изъ
утроката на-майка ми Ты (си) Богъ мой.

11 Не Отдалечисе Ѳ мене: защото скорбѣта (е)
клизъ: а не се намира никой помощникъ.

12 Бывкове многи зашвыколиха ме: бывкове
силни изъ Васанъ шктекоха ме.

13 Отвориха на мене устата си, (както) левъ
когато раздърпѣва и рыка.

14 Излїахсе както вода, и раставихасе сичките
ми кости: сърдцето ми стана, както восекъ,
стенѣкасе внутре во утрокыте ми.

15 Шлата моя изсѣхна както черепъ, и азы-
ко ми се залѣпи на гърлото ми: и Ты си ме
снемалъ въ пърстыта смертна.

16 Защото песове ме зашвыколиха: собранїе на-